

1887

Proces-verbaal.

Internationale Commissie voor
de grensregeling tusschen de gemeenten
Tutle (Nederland) en Beirendrecht (Belgie)

Bestend voor het archief
der gemeente Tutle

Internationale Commissie voor de grensregeling
tusschen de gemeenten Tutte (Nederland) en Beiden
„drecht (Belgie)“.

Proces - verbaal.

De ondergeteekenden:

Mr Peter Herman Maas, lid van het collegie van ge-
deputeerde Staten der provincie Noordbrabant.

Elisa Lemans, ingenieur verificateur van het kadaster in de
11^e divisie.

Beiden/wonende te s Hertogenbosch, Commissarissen van Ned
landsche zijde, in zake de bovengenoemde Grensregeling, be-
noemd bij beschikking van den Minister van binnenlandsche
Zaken, medegedeeld door den Commissaris des Konings in
Noord Brabant bij misfwd dd. 23 April 1887 A. N° 31, 1^e afdee-
ling 2^e bureau.

Justin Joseph Teeters-Verellen, lid der bestendige
afvaardiging van den provinciaal raad van Antwerpen.

Henri Joseph Stockman, hoofd-ingenieur, bestuurder der
bruggen en wegen in de provincie Antwerpen, Officier der Leopold
orde.

Beiden/wonende te Antwerpen, Commissarissen van Belgische
zijde, ter zelfder zake benoemd by ambtsbief van den Gouverneur
der provincie Antwerpen dd 23 Maart 1887, 3^e afdeling N° 42.

Hebben na wederkeerige mededeeling hunner opzichten, te sam-
een plaatselyk onderzoek ingesteld in de hiervoor genoemde gemeente

In de eerste plaats werden door hen geraadpleegd de in 1825 opgemaakte procesfen verbaal van grensbepaling dezer gemeenten.

Immers volgens artikel 1 van het op 19 April 1839 tusschen Nederland en België gesloten tractaat, is de provincie Antwerpen, zooals die tot het in 1815 gewestigde Koninkrijk der Nederlanden behoorde, in haar geheel naar België overgegaan.

De samenvallende grens van de tegen elkander gelegen gemeenten in de provincien Noordbrabant en Antwerpen maakt uit de provinciale grens van Antwerpen en is bijgevolg de ryksgrens.

Blykens die procesfen verbaal, die wat de gemeenten Tutle (Nederland) en Beirendrecht in Stabroek (België) betreft geheel met elkander overeenstemmen, loopt de grens op het buwste punt als volgt:

Gaande van het punt in het vorig artikel omschreven, Loop waarts de gemeente van Tutle, hebben wij volgens aanwijzing van den Schout en aanwijzers van Tutle en in tegenwoordigheid van den Burgemeester en aanwijzers van Beirendrecht bevonden dat de grenslijn, die het grondgebied der beide gemeenten moet bepalen, gevormd wordt door een sloot, scheidende het land toebehorende aan van Telt in een gedeelte hakhout van denzelven, beiden onder Beirendrecht gelegen, van een perceel heide onder Tutle tot aan den voet van eenige duizen, mede onder Tutle behorende.

Van daar Westwaarts in een kromme lijn, scheidende gezegde duizen van het hakhout gevoornoemd en een dito in den bosch van de erfen Grijff onder Beirendrecht, tot tegen het dennenbosch van Wissems, notaris te Stabroek, liggende onder de gemeente van Tutle.

Van hier door een sloot, enz."

Die procesfen verbaal den grondslag geweest zijnde voor het samenstellen der kadastrale kaarten, werd door ondergeteekenden als eerste werk de grens volgens die kaarten op het terrein uitgezet.

De uitslag daarvan was niet bevredigend.

Uit herhaalde metingen bleek, dat de grens volgens de kadastrale kaarten, op leene enkele uitzondering na, niet loopt langs den voet der duinen, zooals dit in de genoemde procesfen verbaal is beschreven, maar dat die in hoofdzak zwaart loopen, enkele meters (varieënde tot 9 M.) meer Noordelyk over de duinen.

Ten einde dit verschil zoo mogelijk tot klaarheid te brengen, hebben zy geraadpleegd de uit kracht der bepalingen van de tractaten van 1839 en 1842 op den 12 Juni 1843 door wederzijds be-, noemde Commissarissen te Maastricht vastgestelde beschrijving der grenzen tussehen de provincie Noordbrabant en Antwerpen. In art. 108 der beschrijving wordt de grens op het hier betroude punt als volgt omschreven.

„De la dernière borne, la limite est formée par le milieu d'un fossé, qui se dirige au Nord-Ouest, jusqu'au pied de quelques dunes, situées sur le territoire de Tulle et sépare la parcelle 320 C de Tulle de celle 278 C de Beirendrecht puis elle suit le pied de ces dunes dans une direction sinueuse vers l'Ouest, en longeant le Nord des parcelles 278. 276. 274 et une partie de celle 273 C de Beirendrecht.

„La limite continue à se diriger vers l'Ouest par le milieu d'un fossé, formant la séparation des parcelles 321 326. enz.”

Die omschrijving stemt volkomen overeen met de boven vermeldde procesfen verbaal van grens scheiding der betrokken gemeenten.

Daar ook volgens het getuigenis van den Heer Josephus Feynen, Schepin van Beirendrecht aan eene overlegging van den voet der duinen in Zuidwaartsche richting, sedert 1825 ontstaan, niet te denken valt, schynt het ondergeteeken-

den onbetwistbaar dat de tegenwoordige voet der duinen de werkelijke grens tuschen de beide rijken daarstelt en de kadastreale kaarten op dit punt eene miswijzing bevatten.

Op de hierby gevoegde kaart is dook eene groene kleur aangegeven, de geens zooals die volgens de kadastreale kaarten zou loopen, terwijl in een roode kleur de lyn is aangeduid, die volgens ondergeteekenden, de voet der duinen voorstelt en bijgevolg de werkelijke rijksgrens aanwijst.

Elk punt, waarop die lyn van richting veranderd, is daarop door meetgetallen bepaald, zoodat die punten naar die kaart ten allen tyde gemakkelijk zijn terug te vinden.

De ondergeteekende commissarissen, vestigen er nog de aandacht op dat by hun plaatselyk onderzoek is gebleken, dat de ijzeren paal gemerkt n° 259, die volgens het proces verbaal wegens het plaatsen van palen van 1843 moest staan op den Oostelyken hoek van het perceel 218 C van Beeren drecht, in het proces verbaal van grens scheiding bepaald, op het terrein niet daar ter plaats geworden wordt doch op 9 Meter in Westelyke richting van dat punt verwijderd.

Nottegenstaande de opdracht alleen behelst een onderzoek naar de rijksgrens tuschen Tutle en Beerendrecht in te stellen, vermenen zij toch te mogen aanbevelen, dat door de betrokken regeeringen worde besloten om onder toezicht van een deskundige de werkelijke rijksgrens op het terrein zichtbaar te doen aanduiden, door verplaatsing van bovengenoemd ijzeren paal n° 259 en het plaatsen van palen op de punten, door de n° 1 tot en met 25 op bygaande kaart aangeduid.

Nadat het tegenwoordig verslag in zijn geheel was vastgesteld en goedgekeurd door de Commissarissen der beide rijken, werd de Heer Maas Nederlandsch afgevaardigde door eene ernstige ongesteldheid getroffen, waarop onverwacht zijn overlijden volgde.

In deze droefwige omstandigheden kon de onderteekening

van dezen gelastigde niet meer verkregen worden

In dubbel opgemaakt
Antwerpen den 5 December 1881
De Nederlandsche Commissarissen
(Has geteekend) Clemens

De Belgische Commissarissen
(Has geteekend) H. Stockman (Has geteekend) J. Teeters-Tueller

Voor eensluidend afschrift.
